

Tudományos tapasztalatcserén a Korányi vándorgyűlés külföldi orvosprofesszoraival

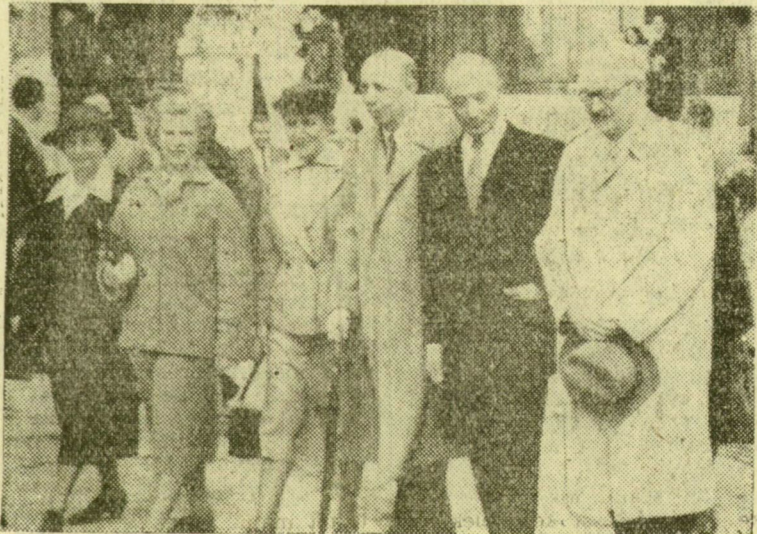
Péntek délután nem volt előadás a Korányi vándorgyűlésen. A külföldi vendégek, a Szovjetunió és a baráti népi demokráciák küldöttei meglátogatták az I. számú Belklinikát, hogy megismerkedjenek a Hetényi Géza akadémikus irányítása alatt álló intézet berendezésével és munkájával. A vendégeket Hetényi Géza akadémikus köszöntötte és bejelentette, hogy az intézet orvossai beszámolnak azokról a vizsgálatokról, melyeket a különböző betegségek keletkezésének és gyógyításának kutatása során végeztek.

Először a földszinti kutató laboratóriumokat látogatták meg. Benkő Sándor adjunktus a vérképző szervek működésével kapcsolatos munkáiról számolt be, majd Varró Vince, a Scossa Karolina és Bikics György tanársegédek a gyomorfelekéletkezésének és gyógyításának kísérletes problémáit s az ezekre vonatkozó vizsgálataikat ismertették. Ezután Oláh Ferenc adjunktus a hormonális működés, Kelemen Endre adjunktus pedig a fémhővezetési tárgykörébe tartozó kísérleti munkáinak eredményeit ismertette. A vendégek élénk érdeklődéssel figyelték az előadottakat. Megtették megjegyzéseiket és közölték, hogy ők maguk is hasonló munkákban milyen tapasztalatokat szereztek. A továbbiak során meglátogatták a Kari Könyvtárat az

épületben elhelyezett olvasótermet.

Nagy érdeklődéssel szemléltek a vendégek a kitűnően berendezett röntgen-laboratóriumot, valamint a tágas, világos, példásan rendbetartott kórházakat. Végül a harmadik emeleti vizsgáló laboratóriumokat tekintették meg. Ezek a laboratóriumok az I. számú Belklinika büszkeségei, mert egészségügyi kormányzatunk és a Tudományos Akadémia segítségével oly korszerű és értékes műszereket és berendezést tartalmaznak, melyeknek nemcsak Szegeden, de országsszerte hírvan. Halmágyi Dénes tanársegéd vezetésével álló laboratórium páratlan berendezése méltán váltotta ki a vendégek elismerését. Az emésztőszervi megbetegedések kérdéseit a Scossa Karolina és Varró Vince tanársegédek irányítása alatt álló vizsgáló laboratóriumban kutatták. Ez a laboratórium ebben az évben nyílt meg s kiterjedt vizsgálatok folynak benne különösen a bélbetegségekkel kapcsolatban.

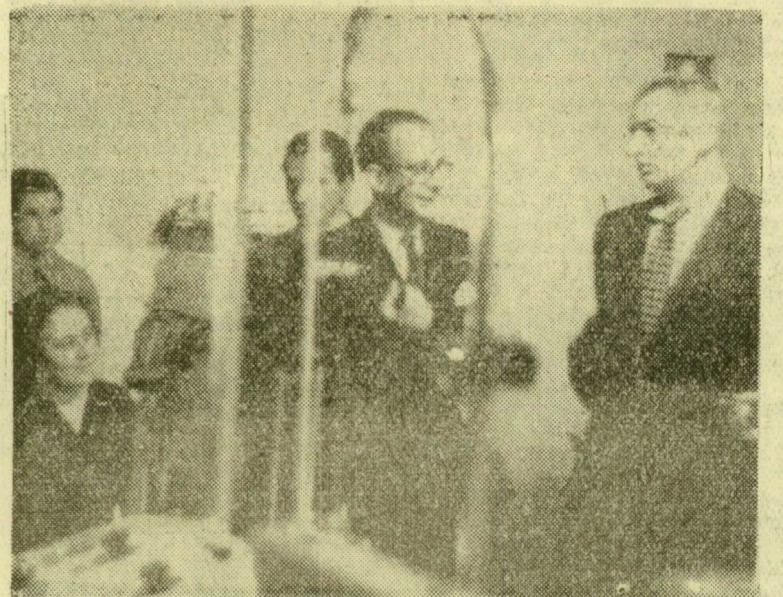
A séta után a vendégek Hetényi akadémikus szobájában gyűltek össze, ahol Katsch német orvosprofesszor a vendégek nevében köszönetet mondott a látogatásért. Utána pedig Lukomszkij professzor, a Szovjetunió Egészségügyi Minisztériumának főbelgyógyásza köszöntö meg Hetényi akadémikusnak a vendéglátást.

A vándorgyűlésen résztvevő orvosok egyik csoportja. Jobbról-balra: Rüsnyák István Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, Kautsch professzor, a Német Demokratikus Köztársaság Tudományos Akadémiájának küldötte, Hetényi Géza Kossuth-díjas akadémikus, az I. sz. Belklinika igazgatója, Kautsch professzor felesége, Isenkutz professzor felesége és Korányi Erzsébet, Korányi Sándor leánya.

A külföldi orvosok ismerkednek az I. sz. Belklinikán folyó kutató munkával. Balról-jobbra Lukomszkij professzor, a Szovjetunió Egészségügyi Minisztériumának főbelgyógyásza, Hetényi Géza Kossuth-díjas akadémikus, az I. sz. Belklinika igazgatója, Seitz Károly laboráns, a háttérben Varró Vince, az I. sz. Belklinika tanársegéde és Tatarenko szovjet orvosnő.

A külföldi orvosok nagy figyelemmel hallgatták az I. sz. Belklinika orvosainak beszámolóit. Jobbról-balra: Charvat professzor, prágai egyetem tanára, Halmágyi Dénes tanársegéd, Oláh Ferenc adjunktus és Tatarenko orvosnő.

A szegedi Táncsics tsz-ben készülnek a kongresszusi hétre

A szegedi Táncsics termelőszövetkezet földjén a sudár termetű Koszó István elvtárs, a növénytermelési brigád vezetője visszagondol néhány évvel ezelőtre s a következőket mondja:

— Amikor 1949-ben megalakult a csoportunk, akkor a földnél, meg egy nagy tanyánál és két galambnál egyéb vagyonunk nem volt. Csak a meggyőződésünk, hogy jó úton járunk és a két dolgos kezünk. Ma már a szövetkezetünknek 24 lova, 5 csikója, 37 szarvasmarhája, 30 anyakocaja, 18 hizója és sokszáz aprószája van. Új gazdasági épületeket: tehénistállót, sertésfiatlatot is építettünk. Kitűnő gazdasági felszereléseink vannak.

Elhallgat és a jegyefasort nézi, amelyet ők ültettek s amely úgy nőtt, erősödött, mint a tsz. A tagok gondos és a nehézségeket leküzdő munkája nyomán milliomos szövetkezté lettek. A tagságnak van mit aprítani a tejbe. Móra Antal, aki egykor napszámból és egyéb munkából élt, most egyik gazdája a tsz-nek. Családjával együtt saját házában lakik. Az elmúlt év őszén vették a házat húszezer forintért. A volt középparaszt, Tóth Imre is szorgalmas munkát végez, — lelkes híve a szövetkezetnek. Azt akarja ő is, hogy ezután még több pénz és természetbeni járandóság jusson a munkaegységre. Ugyis dolgoznak, hogy így legyen.

Most, amikor egyre közeledik a pártkongresszus napja, különösen sokat beszélnek szerte a tsz. földjén a pártól. A Táncsics tagjainak is

a párt mutatja az utat.

A tsz. tagok különböző módon, de lényegében azonos tartalommal úgy vélekednek, mint Süli István:

— A mi életünk jobbrafordulásához, az erősödő termelőszövetkezet kialakításához a párt adott segítséget. A párt, meg a nép, szóval a tsz. tagság, együtt érte el a sikereket. A párt útmutatásával, a mi munkánkkal, amely bizony sokszor nem volt könnyű.

A Táncsics tsz. tagjai vállalkoztak tettek a pártkongresszus tiszteletére. Ezzel is megmutatták, harcolnak és dolgoznak a párt politikájának, a kormány programjának megvalósításáért. A vállalkozást már jórészt teljesítették, mind a növénytermelők, mind az állattenyésztők. A hét szegedi tsz. kongresszus tiszteletére kezdődött versenyében a Táncsics tsz. az első.

A kongresszusra a tsz.-ből is van egy küldött: Farkas Sándorné elvtársnő. Kiváló munkát végez, szeretik és becsülik a Táncsics tsz. tagjai. Már régebben és előre elmondták neki: „Ha visszajössz a kongresszusról, hallani, tudni akarunk tőled mindent, hogyan és mint volt ott.” Igaz, Farkas elvtársnő az ágyat nyomja otthon van, mert a múlt sok törődésében reumatizmust szerzett. Most az vette le a lábáról, de bíznak abban, hogy hamarosan visszatér egészsége, így ott lesz a kongresszuson. Farkas elvtársnő gondolata mindig ott a tsz-ben. A tsz.-tagok is sokat gondolnak rá. Büszkéek arra, hogy a kongresszusra közülük is megy küldött.

A minap több tsz.-tag mondta Csúcs Mihály elvtársnak, a Táncsics kiváló növénytermelői jelvényével kitüntetett elnökének:

— Szeretnénk, ha a mi tszünk is kongresszusi műszakot tartana. Így ünnepelnék a gyáriak, köszöntsük mi is így pártunk kongresszusát! Meg hagy adja hírül a küldött, Farkas elvtársnő is: a szegedi Táncsics tagjai jó munkát végeznek.

Egyre többen és többen beszéltek erről: növénytermelők, kertészek, állattenyésztők. Szerdán — tegnap — délután pedig megszületett az elhatározás:

Május 17-től kongresszusi hetet tartunk

— ez is köszöntő, tisztelet a pártkongresszusnak.

A szövetkezet vezetői és tagjai ezután összedugták a fejüket és megvizsgálták, mi a legfontosabb teendő a következő héten. A májusi eső — amely több napon át a Táncsics tsz. földjére is hullott — jó hatással volt a növényekre. De a gaz is úgy nő, mintha húznák. Megállapították hát: a jó termésért most a legfontosabb a növényápolás, a gyomirtás.

A tsz.-nek 20 holdas öntözéses kertészete van. Négy munkacsoport — egy férfi és három női csapat — végzi ott a munkákat, Süli István brigádvezetővel az élen. A kertészeti brigád a kongresszusi héten a következőket teszi: meg-

kapálják a főzőtököket, az uborkát, a kelkáposztát, a hagymát, a kalarábét, a sárgarépát, a gyökeret és a mákot. Elvégzik két holdra a paradicsompalánták ültetését. Félholdra a nyárikaraláb, két holdra az étkezési csemegepaprika, fél holdra pedig a zeller palántáit ültetik ki.

A kertészetben minden munkacsoport már eddig is szép eredményeket ért el.

Derekas munkát végez

Hódi Antalné is, aki tavasszal lépett a tsz.-be, de már megtették munkacsoportvezetőnek, mert szorgalmas és jól érti a kertészkedést.

A növénytermelők — Koszó István brigádvezető irányításával — a kongresszusi héten a következő munkákat végzik el: egyelik és megkapálják a cukorrépát, a takarmányrépát. Megkapálják nyolc holdnyi burgonyájukat. Tíz holdas gyümölcsös kertjükben elvégzik a fák virágzás utáni permetezését. A 24 holdat kitevő régi lucernájukat levágják,

Koszó István növénytermelő brigádjának négy munkacsoportja versenyben áll egymással. A területüket hetekkel ezelőtt jegyzőkönyvileg átadták minden munkacsoportnak. A soros munkák végzésében most Szőgi Ferenc csapata jár az élen. Ebben a munkacsoportban Kovács Lászlóné például 130 százalékot ért el. Papp Sándorné idős asszony, de amióta a tsz.-ben van, mintha nem is öregedne tovább — ahogy ő maga is tréfásan mondja. Jól bírja magát és példát mutat a munkában, nem egy fiatalal felveszi a versenyt. Teljesítése 125 százalék, s az ő neve is ott a dícsőségtáblán.

A kongresszusi héten Sziráki Péter, a tsz. ezermesterének vezetésével az építőmunkacsoport tagjai befejezik a 34 méter hosszú kocsin építését.

★

Néhány nap múlva a Táncsics tsz.-ben is megkezdődik a kongresszusi hét. A szövetkezetiek méltóan köszöntik nagy és győzelmes pártunk kongresszusát.

(m. s.)

Levél Leningrádból

A „fehér éjszakák” esodálatos városának élete

HÁROM ÉV ÓTA

a Szovjetunióba élek, a leningrádi egyetemen tanulok.

1949-ben még a sajátbányai gyár építésénél dolgoztam, mint gépkezelő szakmunkás. Mindig szerettem tanulni. Az építkezés veze-
lői segítettek ebben, szakértelmségire javasoltak. Egerben végeztem el az irodalom, történelem szakot. 1950 tavaszán kiérdemeltem a párttagságot. A hevesmegyei pártbizottság és az iskola vezetőinek javaslatára az Oleg Kosevoj — szovjet ösztöndíjjal — budapesti iskolára kerültem. Megtanultam az orosz nyelvet, amelyet most már elég jól beszélek. Egy év múlva jó tanulmányi eredményem alapján a Szovjetunióba mehettem tanulni.

Leningrádban a filozófiai karon kezdtem meg tanulmányaimat: a második évrben a karon belül a pszichológiára specializáltam magam.

ELEINTE

bizony sok nehézséggel küzdöttem, de a szovjet emberek szívesen segítik egymást, s ezt egészen természetesen tartják. Az első éveknek különösen nagy segítségére van szükségük. Jól tudják ezt a leningrádi elvtársak is. Ezért megérkezésünk után azonnal „kézbevettek” bennünket. Később mi ugyanígy segítgettük az elsőbbségeket. Megszoktuk az önállóságot, a rendszeres munkát minden különösebb ellenkezés nélkül is. Az első évekkel közösen készítettük el a féléves tervet és állandóan segítjük őket az olyan tárgyak tanulását, amelyeknél nehézségeik vannak. Ahogy csökkennek nehézségeik, felelőssé válik a segítség is. A szovjet elvtársak szinte versenyeznek a külföldi hallgatók patronálásáért. Különösen az előadások jegyzetelésénél nyújtanak igen értékes segítséget. Kiegészítik a hiányos jegyzeteket, javítják a hibákat.

A LENINGRÁDI

főiskolákban kb. 300 magyar hallgató tanul. Mérnökök, mezőgazdászok, közgazdászok, orvosok, pedagógusok, történészek és irodalomárok.

Igen jól érezzük magunkat, habár az időjárás is elég szokatlan. A tél nagyon hosszú ezen a vidéken. Igaz, már itt is készülődik a tavasz. A langyos tavaszi szél a Néván elolvasztotta a jégpáncélt. Most már csak északról, a Lagoda-tóól várjuk a jéget. Ha ez megjön, az utolsó hideget hozza magával. Igaz, megtörténik, hogy még május végén is esik a hó, de ez már csak a tél utolsó próbálkozása.

A tavasz meghozza a honvágyat is. Szeretnénk már hazamenni, pedig szép és jó itt.

A leningrádiak nagyon szeretik a napsugarat. Talán azért, mert a nap nem nagy bőkezűséggel pazarolja erejét a város fölött, az év nagy részében eltakarják a felhők. Az első tavaszi napon az utcákon megjelennek csöppségeikkel a fiatal mamák és sétálnak. — Tévedés ne essék, télen is sétáltatják gyermekeiket, még 18–20 fokos, sőt még ennél nagyobb hidegben is. — persze, ilyenkor a gyermekekből a sok bunda és takaró közül csak a szemük látszik ki. A nagyobbacska mint apró medvebocok csoszognak, a kicsik pedig anyjuk karján ülnek. Szívétmelegítő látvány az ilyen. Az itt született gyermekek nem ismerik a megfázást, a náthát. Annál inkább szíjognak a külföldiek. Van, aki decemberben náthásodik meg és csak odahaza a szünidőben Magyarországon, vagy Romániában szabadul meg tőle. Persze, meg lehet szokni az éghajlatot, csak óvatosan és jól fel kell készülni rá.

MÁJUS ELEJÉN

kezdődnek a csodálatos leningrádi „fehér éjszakák”. Ilyenkor a nap közvetlenül a horizont alatt van és egész éjjel villany nélkül lehet olvasni a parkokban és lakásokban. Csak este 10 óra után bukik le a nap, de már 3 óra körül újra feltűnik. Ilyenkor nem szívesen alszik a leningrádi ember. Nehéz tanulni is. A csodálatos természeti túlmenny sétálni, szórakozni hív mindenkit. A leningrádiak ki is használják a természetnek ezt a szép ajándékát. Az utcák reggelig tele vannak sétálókval, a parkokban vidám fiatalok és felnőttek szórakoznak. Időnként: mi is velük tartunk, de nekünk nem szabad megfélekedni arról, hogy közeleg a június, amikor megkezdődnek a vizsgák. A június a legizgalmasabb hónapunk — nemcsak azért, mert számot kell adni eddigi tanulásunkról, hanem, mert utána utazunk haza.

ALEXA FERENC
Leningrád

A szőregi Petőfi tsz-ben

A szőregi Petőfi termelőszövet-szany dolgozott. Fodor Miklósné a kezében magyarok és délszlávok jól végzik a soron lévő mezőgazdasági munkákat. Az összes répfeladásukat megkapálták már. Napraforgó táblájukat „Zetor” traktorral ekekapázzák. A karalábé, a káposzta, a karfiol palántákat kiültették. Megkezdtek az étkezési csemegepaprika palánták szabad földbe való kiültetését is. Tegnap a férfiakkal egy sorban számos asz-

tehenészetben a fejést végzi, de napközben a konyhakertészetben dolgozik. Eddig már több mint 150 munkaegységet teljesített. A tsz. építőbrigádja folytatja az ötven férőhelyes fiatalító kútrák megépítését. A kongresszusi vállalat teljesítésében élenjáró tíz tsz-tagot jutalomban részesítettek. Vebér Márton töltőtálat, Lakatos Pista bácsi öngyújtót, Fodor Miklósné fejkendőjét is kapott.